

Kafam Karışık

– Mustafa IŞIK · 16 Şubat 2015

KAFAM KARIŞIK

Müslüman, teslim olan kimsedir; Amentü'ye... İlk maddesi 'Allah'a iman' yeterlidir; diğerleri onun içini doldurur. Allah'ın gönderdiği dinlerin özüne/özetine de 'Şeriatların Ruhu' denir ki 'Dinlerin özü' demektir. Bunlar, yüksek değerlerdir. Bunlar da Amentü gibi, birkaç maddedir:

1- Dini korumak 2- Akıllı korumak 3- Canı korumak 4- Malı korumak 5- Nesli korumak

Ben bunlardan 'Akıllı korumak' maddesine takılacağım. Akıldan türeyen felsefede, filozoflar birbirlerini akılla yıkarlar. O yüzden, bir değil; birçok akıl vardır. O zaman hangi akıl esas olacaktır ve bu akıl nasıl korunacaktır?

Geleneklerin yönlendirdiği akıl da öyle. Mesela, bizim Müslümanlıktan gelen geleneksel kültürümüzde 'el-yüz' yıkanır. Nedeni belli. En değerli organlarımızı yıkayan ellerimiz temiz olmalıdır. Çocukluğunu bu ülkede yaşayan bir arkadaş, lise sonrası Almanya'ya gitmişti. Birkaç yıl sonra döndüğünde misafirimiz oldu. Sabah kalkınca önce yüzünü sonra ellerini yıkadı. Nedenini sordum:

- 'Yüzümü yıkayınca ellerim kirleniyor; elimin temiz kalması için' deyince şaşırma sırası bana gelmişti.

Akıl, işte böyle bir şeydir. Bu yüzden dini kitaplarımızda akıl denmez; 'aklı selim' denir. Pislik düşüncelerden korunmuş akıl.

Geçen yıllarda 'Mevlid Kandili' dünyada kutlanan 'St.Valentine's Day' gününe denk gelmişti.' Hicri-kameri takvim 'dönerli' olduğundan; daha ne günlere denk gelecek. DİB Prof. Mehmet Görmez bir açıklama yapmıştı: 'Ne güzel bir tesadüf veya tevafuk. Çünkü biz kendi kültürümüzde ve medeniyetimizde sevgili peygamberimize 'Sevgililer Sevgilisi' adını veriyoruz.' Ardından medyatik ve yağdanlık müftülerin balıklama dalışları ve bazı belediyelerin aynı düşünceyle kutlama programları düzenlemeleri gelmişti.

Kafam karışmıştı. 'Kafan hiç karışmasın, sen din-ayet başkanından iyi mi biliyorsun?!' diyenleri duyar gibiyim. Adam hem resmiyette bir numara, hem akademisyen. O da bir düşünce. Dedik ya, bir sürü akıl var.

Bizler, Tanzimatı hazırlayan nedenler öncesinde, geri kalmışlığımızı örtebilmek için, 'baskın kültürün uşağı' haline geldik. Bu ülkede 14 Şubat'ı 'Sevgililer Günü' olarak kutlamayı seven büyük bir kitle var. Tüketim ekonomisini pompalayan ticarî anlayışın da etkisi var. Ancak şu papaz Valentine evlenmiyor da –papazlar ve rahibeler evlenemez- nasıl sevgilisi oluyor?! Flört mü yapıyor, zina mı? Anlamış değilim; kafam karışık.

Kutlamaya karşı çıkmıyorum. Çünkü 'doğum günü kutlamaya' soğuk bakan anlayışıma karşı eşimin 'Neden Peygamberimizin doğum gününü kutluyoruz?' sorusuna mantıklı bir cevap veremiştim.

Sizi bilmem ama benim kafam orada da karışık.

Yazar Âdem Seleş, İlahiyatçılar için diyor ki: 'Popüler gündemin kuklaları olmaktan utanmıyorlar.'

Doğrusu ben, utanıyorum. Ancak güncelin de dayanılmaz bir cazibesi var. Şeleş, devam ediyor:

- 28 Şubat'ın nedenlerinden biri Kutlu Doğum Haftası ile 23 Nisan Bayramı'nın bir araya denk

getirilmesi idi. O zaman Diyanet İşleri Başkanı veya dindar okur-yazarlar neden iki bayramı da bir arada kutlamadılar? O tesadüf, post modern darbenin gerekçesi oldu.

- Çift kişilikli ve takiyyeyi içselleştirmiş bir halimiz var.

- Yılbaşı kutlamalarından halkımızı korumak için, Mekke'nin Fethi Geceleri organize ederiz.

- Farz edelim, Mevlid Kandili 10 Kasım'a denk geldi. Olur mu olur?' Nitekim 'Kutlu Doğum Haftası' Milli Egemenlik Haftası'na dek geldiği için 28 Şubatçı'ların gazabını çekmiştir.

Yılbaşı'ndaki çift kişiliğimiz için yazdığım 'Saksağan' yazısını burada hatırlatmak isterim. http://www.edebiyatevi.com/yazi-guncelle/44837_saksagan.html

Çocukluğumuzda, dilimize dolanan bir tekerleme vardı. 'Amentü /Bir mantı/ Yesem yesem doymasam/ Kâbe'ye gitsem gelmesem / Çamura çöksem ölmesem' Kâbe'ye gidip gelmemeyi istemek iyi bir şey ama çamura çökmeyi istemek nasıl bir şey?!... Hâla anlayabilmiş değilim. Böyle bir ikilem olmasın? Dedim ya, kafam karışık...

Adamın birinin yaptığı bir karikatürü hatırlıyorum. Kıvrır kıvrır saçları olan siyah bir kafa yapmış, Arap ya da zenci, elini başına atmış 'Kafam karışık!' diyordu.

40 yıllık ilahiyatçı olarak meseleye bakıyorum; burada bir ikilem, bir psikolojik bir çatışma yaşıyorum; kafam karışık. Sade vatandaş ne yapsın!? desem de inanmayın.

Allah Elçisi 'Bir topluma benzeyen o toplumdan sayılır' buyurmuştur. Birisi 'Benzeyemese de mi?' diye sorunca 'Evet' cevabını vermiştir. Çünkü kimliğini yitirmiştir.

Kime ve neye benzemek istediğimiz önemlidir.